

ikke har Noget, imod at vente med de 4,500 Rbd. til en Skolebygning ved Skaarup, skal jeg ikke nærmere omtale denne Gjenstand. — Hvad angaaer de 1000 Rbd. til Sculptursamlingen, skal jeg raade det ærede Thing til nu at blive staaende ved den Afstemning, hvortil man kom ved anden Behandling. Man griber om sig fra mange forskjellige Sider i en Grad, i et Omfang, som de ærede Herrer endnu ikke kjende, men som de rimeligviis ville lære at kjende med Hensyn til Foretagender, der gaar i en tilsvarende Retning, Alverdomsgrundfning og Kunstforetagender, og naar man bliver ved med Bæthed at bevilge i disse Retninger, kan man komme langt længere, end man troer. Det kan være ligesaa berettiget for den ene Mand i Landet som for den anden at faae sine Duffer i saa Henseende fuldbyrde, og der kan være Mange, som kunne gjøre en ikke ringe Indflydelse gjældende, for at faae deres Duffer fyldestgjorte til meget store Beløb, saa at man skal vare sig itide. Jeg siger ikke her Noget, der er grebet ud af Luften; det er mig bevidst, at man trænger paa med Udgifter i saadanne Retninger til ikke ubetydelige Beløb, og det er bedst ikke her at give Exempel paa rundhaandede Bevillinger, naar man mulig kan komme til at nægte dem senere, hvor Berettigelsen til at kræve dem er idetmindste ligesaa stor; thi den Hovedberettigelse, man her har angivet, er, at man vil fyldestgjøre en Mand's Duffer og benytte ham i hans Levetid. Det er en Mand, som virker med en vis Art Eidenstab for denne Kunstretning, men der er andre Mænd, som virke med en ikke ringere Grad af Eidenstab i andre Retninger, der ogsaa, om man vil, ere beslagte med Kunsten eller rettere sagt med Alverdomsforforskningen, og som vistnok kunde have samme Frøie til at vente, at man skal tage Hensyn til deres personlige Indflydelse som den Mand, hvorom her er Tale. Giver man altsaa her Exempel paa en Estergivenhed for dette personlige Duffer, for at denne Mand i hans Levetid kan, ved at forfølge denne Række af Sager, skaffe tilveie maaffee adskillige smukke Ting, saa maa man ogsaa finde sig i, at der i tilsvarende Retninger trænges paa af Mænd, som have samme Drift, samme Iver og samme

Ridsfærhed og som drive deres Virksomhed i et nok saa stort Omraade som denne Mand.

Varfod: Da jeg antager, at det stemmer bedst, baade med Sagens Lær og med det høie Things Duffe; at jeg udtaler mig kort, skal jeg fatte mig saa kort som muligt. Det er en ældre Aftale mellem Regjeringen og Rigsdagen, at i omtrent 5 Aar skal der til Sculptursamlinger bevilges 2,000 Rbd.; disse 2,000 Rbd. ere voterede i 4 Aar, men ikke i det 5te, der dog vel gaaer ind under Begrebet „omtrent 5 Aar“. Derfor mener jeg, at Regjeringen var vel bespøiet til at komme med sit Forslag om, at disse 2,000 Rbd. ogsaa skal indbrømme i det 5te Aar. Jeg mener ligeledes, at et Mindretal af Udvalget var vel bespøiet, naar det indstillede, at Regjeringes Forslag skal vedtages, og jeg beder Thinget vel mindes, at den Afgjørelse, at det ene Tusind Daler skal staves bort, blev ved anden Behandling tagen med 48 Stemmer imod 41. Forskjellen var altsaa høist ubetydelig, og derfor mener jeg, at jeg selv tilligemed 17 ærede Medlemmer have været vel bespøiede til, naar vi have foreslaaet endnu engang at votere over denne Sag, at forsøge, om ikke Folkethinget skal komme til den Erkjendelse, at det gjorde rettest i, at lade „omtrent 5 Aar“ betyde „5 Aar“ og altsaa vedtage det Forslag om de 2,000 Rbd., som er kommet fra Regjeringen. Den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, talte om at gribe om sig. Man griber virkelig her ikke stort om sig; det Æneste, der foregaaer, er, at man holder sig til de 2,000 Rbd., der vare vedtagne for 5 Aar, men endnu ikke ere brugte for de 5 Aar. Den ærede Rigsdagsmand talte om, at naar vi indbrømme dette Krav, saa kan der komme flere ligeberettigede Krav; ja, lad os see, om de ere fuldelig ligeberettigede; det afhænger af Rigsdagen at dømme derom. Naar den ærede Rigsdagsmand taler om, at det væsentlig er for at indbrømme en af disse Samlinger høit fortjent Mand's Duffe, at dette Forslag er stillet, saa skal jeg vistnok være den Sidste til at nægte, at jeg, og jeg troer jeg tør sige flere med mig, tage virkelig Hensyn baade til denne fortjente Mand's og til andre høit fortjente